

Sygn. akt I ACa 583/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Hanna Nowicka de Poraj
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.) SSO del. Izabella Dyka
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa B. D. (1)

przeciwko Gminie Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 28 lutego 2018 r. sygn. akt I C 308/17

oddala apelację.

SSO Izabella Dyka SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt I ACa 583/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sędziowie: SSA Grzegorz Krężolek, SSO (del.) Izabella Dyka

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2019 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. D. (1)

przeciwko Gminie Ł.

o zapłatę

na skutek wniosku strony pozwanej o uzupełnienie wyroku

P o s t a n a w i a

uzupełnić wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 583/18, w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądzić od powódki B. D. (1) na rzecz strony pozwanej Gminy Ł. kwotę 4050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Grzegorz Krężolek	SSA Hanna Nowicka de Poraj	SSO (del.) Izabella Dyka
-----------------------	----------------------------	--------------------------

Sygn. akt : I ACa 583/18

UZASADNIENIE

W ostatecznie określonym żądaniu pozwu skierowanego przeciwko gminie Ł., powódka B. D. (1) domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 195 042, 17 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r oraz kosztów procesu.

W motywach żądania twierdziła , że prowadzi przedszkole (...)w P. , a dochodzona pozwem kwota stanowi nie wypłaconą przez gminę na jej rzecz część dotacji za okres pomiędzy lutym i grudniem 2015r , którą zobowiązana była świadczyć na podstawie art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty, DzU z 2004r. Nr 256 poz. 257.

Podstawą ustalenia rozmiaru tej dotacji dla pałcówki nie publicznej jaką jest prowadzone przez nią przedszkole, jest 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym, że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej, otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Dotacja jest należna pod warunkiem, że osoba prowadząca przedszkole niepubliczne poda organowi właściwemu do ustalenia dotacji , planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Zdaniem powódki pojęcie wydatków bieżących określa ustawa o finansach publicznych.

Pomimo , że dochowała ze swojej strony tych wymagań , pozwana gmina wypłaciła jej dotację w zaniżonej wysokości , a skala tego zaniżenia odpowiada kwocie dochodzonej pozwem , określonej w szczegółowym wyliczeniu , załączonym przez B. D. , które w toku sporu nieznacznie skorygowała o sumę 762, 34 zł , ograniczając o nią pierwotny zakres żądania , równocześnie zrzekając się roszczenia w tym zakresie.

Odpowiadając na pozew strona pozwana domagała się oddalenia powództwa oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania , kwestionując żądanie powódki zarówno co do zasady jak i wysokości.

Negując sposób wyliczenia przez powódkę dochodzonego świadczenia podnosiła, iż B. D. przyjmuje do niego niepoprawnie wydatki ze sprawozdania gminy Ł. (rozdz. 80104), które jest sprawozdaniem zbiorczym i obejmuje sprawozdanie finansowe wszystkich jednostek budżetowych gminy.

Tymczasem ustawodawca w ustawie o systemie oświaty wskazuje, iż do wyliczenia kwoty dotacji na jednego ucznia bierze się pod uwagę wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach prowadzonych przez gminę, a nie wydatki ponoszone przez inne jej jednostki budżetowe.

Twierdziła, że wysokość kwoty należnej z tytułu dotacji za miesiące od stycznia do czerwca 2015 r. została wyliczona przez samą powódkę, a wyliczenie to zostało zaaprobowane przez Sąd Rejonowy w Ł. w sprawie, która toczyła się pomiędzy stronami do sygn. akt(...), w której strony spierały się o wypłatę dotacji za miesiąc styczeń 2015r.

Strona pozwana dokonała własnego wyliczenia należnego powódce świadczenia, które skonfrontowała z sumami wypłaconymi żądającej z tytułu dotacji za 2015r. Wynikało z tego porównania, że ostatecznie po stronie gminy występuje wobec B. D. (1) nadpłata z tego tytułu, co tym bardziej, w jej ocenie, powinno prowadzić do oddalenia powództwa.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2018r Sąd Okręgowy w Nowym Sączu :

- zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 36 088, 81 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, poczynszy od 1 stycznia 2016r [pkt I],
- w pozostałym zakresie powództwo oddalił [pkt II],
- umorzył postępowanie w części dotyczącej zapłaty kwoty 762, 34 zł [pkt IV],
- nakazał ściągnąć od gminy Ł. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 1805 zł, tytułem kosztów postępowania [pkt IV],
- zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4 387 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego [pkt V] oraz
- pozostałe koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniósł. [pkt VI sentencji wyroku]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W uchwale Rady Gminy Ł. nr (...) z dnia 17.03.2014 roku, [§ 2 ust. 2 załącznika do niej] stwierdzono, że dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia zdrowego w wysokości nie niższej niż 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszoną o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu Gminy, z tym, że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości 100% kwoty przewidzianej na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej, otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem, że osoba prowadząca przedszkole niepubliczne poda organowi dotującemu planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji.

Według uchwały budżetowej Gminy Ł. na rok 2015 z dnia 26 stycznia 2015 r. nr (...), [załącznik (...) do niej] planowane kwoty dotacji na przedszkola dla jednostek sektora finansów publicznych wyniosły 61.300 zł, dla jednostek spoza sektora finansów publicznych 375.375 zł.

Plan wydatków budżetowych po zmianach dokonanych w trakcie 2015 roku, które miały być poniesione w Samorządowym Publicznym Przedszkolu prowadzonym przez pozwaną przedstawione w sprawozdaniu (...) wyniosły 343.386,02 zł.

Zgodnie z pismem z dnia 29 maja 2015 r Dyrektora Gminnego Zespołu (...) w Ł., ustalone w budżecie gminy wydatki ponoszone w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na 1 przedszkolaka wynoszą 644,28 zł. Dotacja przysługująca dla przedszkoli niepublicznych wynosi natomiast 483,21 zł na 1 przedszkolaka, wyliczona jako 75% wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego korzystającego z przedszkola .

Wysokość dotacji na dzieci niepełnosprawne jest określana corocznie w metryczce subwencji oświatowej, która zawiera informację o rodzaju niepełnosprawności, ilości uczniów ujętych w SIO według stanu na 30 września roku poprzedniego, wadze niepełnosprawności, a także kwocie przypisanej do danej wagi.

Zgodnie z metryczką oświatową dla gminy Ł. na rok 2015 wysokość Finansowego Standardu A podziału subwencji wynosił 5.258,6754 zł. Wskaźnik korygujący Di w tym roku dla gminy Ł. wyniósł 1,1242238833. Zatem kwota stanowiąca podstawę wyliczenia kwoty referencyjnej dla określenia wysokości dotacji dla gminy Ł. wyniosła w 2015 roku 5.911,928479 zł (5.258,6754 x 1,1242238833). Powyższą kwotę należało odnieść też do wag przyporządkowanych, konkretnym kategoriom uczniów.

W przypadku dzieci niepełnosprawnych z autyzmem waga wynosi 9,5 zatem wysokość dotacji rocznej na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 4680,28 zł (5.911,928479 x 9,5= 56.163,32 zł: 12 miesięcy)

W przypadku dzieci niepełnosprawnych bez autyzmu waga wynosi 4 zatem wysokość dotacji na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 1.970,64 zł (5.911,928479 x 4 =23.647,71zł :12 miesięcy).

W przypadku dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju waga wynosi 0,84 zatem wysokość dotacji na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 413,84 zł (5.911,928479 x 0,84 zł: 12 miesięcy).

Z dalszej części ustaleń wynika , że B. D. (1) jest organem prowadzącym przedszkole (...) (...) w P. , wpisanego do ewidencji w dniu 12 września 2014 r. pod nr: (...).

Wg informacji o wydatkach poniesionych z budżetu Gminy Ł. za 2015 rok niepubliczne przedszkole prowadzone przez powódkę otrzymało, tytułem dotacji o którą toczy się spór kwotę 124.333,33 zł.

Z dalszej części ustaleń Sądu I instancji wynika , iż strony prowadziły przed Sądem Rejonowym w Ł.spór o zapłatę należności z tytułu dotacji za miesiąc styczeń 2015r. W sprawie oznaczonej sygnaturą (...) B. D. (1) dochodziła za ten okres kwoty 25.610,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W motywach ówczesnego pozwu podnosiła , że w styczniu 2015 roku do jej przedszkola uczęszczało 53 dzieci, a dotacja przysługująca dla przedszkoli niepublicznych wg pisma dnia 29.05.2015 roku Dyrektora (...) Zespołu(...)w Ł. określona w wysokości 75% wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na przedszkolaka w pozwanej gminie wynosiła 483,21 zł.

Sąd Rejonowy w Ł. , uznając te argumentację za trafną , wyrokiem z dnia 23.03.2016 roku zasądził od pozwanej gminy na rzecz powódki dochodzoną kwotę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2.07.2015r oraz koszty procesu. Uznał , że poprawnym było określenie tego świadczenia za ten miesiąc 2015r jako iloczynu liczby 53 przedszkolaków i kwoty 483,21 zł na jedno dziecko.

Z dalszego fragmentu ustaleń wynika , że pozwana gmina przekazała na rzecz powódki tytułem dotacji za cały 2015 roku kwotę 270.950,83 zł.

W dniu 15 września2014 B. D. złożyła pozwanej na wymaganym formularzu informację o planowanej liczbie dzieci w przedszkolu za okres od lutego do grudnia 2015 roku. Co miesiąc, od lutego 2015 r dokonywała korekt tej informacji.

Gmina przeprowadzała w przedszkolu powódki kontrole dotyczące rozliczania dotacji. Odbyły się one w dniach 6 sierpnia i 7 sierpnia 2015r.

W ramach czynności kontrolnych sprawdzano też liczbę przedszkolaków i dokumentację potrzebną do rozliczeń dotacji, gdyż liczba dzieci często się nie zgadzała w dokumentach przedkładanych przez powódkę ze stanem faktycznym.

Weryfikowano prawidłowość sporządzenia miesięcznych informacji o rzeczywistej liczbie dzieci w przedszkolu za okres lipiec i sierpień 2015. Podczas kontroli w placówce nie było żadnych dokumentów potwierdzających wykaz dzieci faktycznie uczęszczających do przedszkola. Brak było dzienników zajęć, umów zawartych z rodzicami na świadczenie usług przedszkolnych, które pozwalałyby na weryfikację liczby dzieci faktycznie uczęszczających do przedszkola” (...) „

Ostatecznie, w wyniku tych czynności pozwana ustaliła, że lipcu 2015r do przedszkola powódki uczęszczało 48 dzieci uprawnionych do dotacji. Powódka wobec tego składała korekty informacji o liczbie dzieci uczęszczających do prowadzonej przez nią placówki integracyjnej.

Ponadto Sąd I instancji ustalił, iż okresie od lutego do końca grudnia 2015 roku do przedszkola prowadzonego przez B. D. (1) uczęszczało faktycznie 519 dzieci zdrowych (w lutym 53 dzieci, w marcu 50 dzieci, w kwietniu 50 dzieci, w maju 50 dzieci, w czerwcu 50 dzieci, w lipcu 48 dzieci, w sierpniu 50 dzieci, we wrześniu 44 dzieci, październiku 42 dzieci, listopadzie 41 dzieci, grudniu 41 dzieci).

Opieką przedszkolną powódki w okresie maj-sierpień 2015 roku, czyli przez 4 miesiące było objęte jedno dziecko z autyzmem.

Opieką tą w okresie 5 miesięcy w 2015 roku od sierpnia do grudnia 2015 roku objęte było też jedno dziecko niepełnosprawne bez autyzmu z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim.

Opieką ze wczesnym wspomaganie w okresie od sierpnia do grudnia 2015 roku 5 miesięcy w 2015 roku objęte było też jedno dziecko.

Jednym z dzieci z autyzmem, które było objęte opieką przedszkolną w okresie maj-sierpień 2015 roku w przedszkolu powódki był F. P.. Chłopiec wymagał kształcenia specjalnego na podstawie orzeczenia (...z dnia 21 kwietnia 2015 roku Chłopiec zajęcia wczesnego wspomaganie w roku szkolnym 2014/2015 w wymiarze 8 godzin miesięcznie realizował w (...) Ośrodku (...) w N. przy ul. (...). W podobnym wymiarze godzinowym realizował też zajęcia od 1 września 2015 roku do końca roku szkolnego 2015/2016.

Wg informacji SIO na dzień 30 września 2014 r prowadząca przedszkole w P. nie wykazała żadnych dzieci niepełnosprawnych, a tylko dwoje objętych wczesnym wspomaganie.

Ponadto Sad ustalił, iż powódka pismem z dnia 30 listopada 2016r. wezwwała stronę pozwaną do dobrowolnej zapłaty kwoty 375.057,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r z tytułu niewypłaconej za rok 2015r dotacji dla przedszkola w terminie 7 dni licząc od daty otrzymania pisma. Gmina w odpowiedzi datowanej na 6 grudnia 2016r odmówiła temu żądaniu.

Uznając żądanie B. D. (1) za uzasadnione w części, Sąd Okręgowy rozważania prawne rozpoczął od wskazania przesłanek ubiegania się przez podmiot prowadzący przedszkole niepubliczne o dotację na od gminy na podstawie, obowiązującego w 2015r art. 90 ust. 2 b/ ustawy o systemie oświaty oraz charakteru tego świadczenia.

W szczególności wskazał, iż dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia zdrowego w wysokości nie niższej niż 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia.

Odnosząc te uwagi natury ogólnej do okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie argumentował, że kryterium ustawowe przyznania dotacji o której uzupełnienie ubiega się powódka, zostało, bez żadnych korekt, wprowadzone w uchwale Rady Gminy Ł. nr (...) z dnia 17.03.2014 roku. Treść § 2 ust. 2 załącznika do niej jest tego potwierdzeniem.

Zarówno w przepisach ustawy jak i uchwale , wysokość dotacji była uzależniona od wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia zdrowego- nieobjętego niepełnosprawnością.

Jak wskazał , z ustaleń poczynionych w sprawie wynika , że w okresie od lutego do końca grudnia 2015 roku do niepublicznego przedszkola prowadzonego przez powódkę uczęszczało 519 dzieci zdrowych. Liczbę tę pracownicy strony pozwanej weryfikowali na podstawie informacji o liczbie dzieci składanych przez powódkę do końca września 2014 roku i nie była ona pomiędzy stronami przedmiotem sporu.

W konsekwencji do rozliczenia dotacji uzasadnione jest stosowanie stawki 483,21 zł. na jedno dziecko Przeliczenie liczby dzieci przez tę stawkę określa wysokość należnej dotacji w wysokości 250.785,99 zł.

Jak podnosił , stawkę tę przyjął Sąd Rejonowy w Ł. w sprawie (...), opierając się na informacji publicznej co do wysokości dotacji. Wysokość jej w tamtym procesie pomiędzy B. D. (1) i gminą Ł. nie była sporna.

Dopiero na potrzeby obecnie rozstrzyganego sporu powódka przedstawiła własne wyliczenie należnej jej dotacji, na którym opierała żądanie zwiększenia świadczenia z tego tytułu , w porównaniu z kwotą świadczoną jej przez pozwaną z tego tytułu.

Zdaniem Sądu I instancji jest to jednak wyliczenie , w świetle mającego zastosowanie w sprawie przepisu ustawy oświatowej , błędne, powodujące znaczne zawyżenie należnej jej kwoty.

B. D. (1) niepoprawnie zinterpretowała pojęcie „wydatków bieżących”, odnosząc je do konkretnych pozycji z planu dochodów i wydatków budżetu gminy za 2015r Odwołała się do planu dochodów i wydatków budżetu w sprawozdaniu z wykonania budżetu (...) oraz(...).

W przygotowanym przez siebie rozliczeniu dotacji, uwzględniła zbiorcze wydatki ponoszone przez stronę pozwaną we wszystkich jednostkach budżetowych, które uwzględniały zadania inwestycyjne usługi i wydatki, zamiast bieżących wydatków jednego publicznego przedszkola , które funkcjonuje na jej obszarze gminy .

Tymczasem, jak podnosił Sąd I instancji , przepis art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu istotnym dla rozstrzygnięcia, odnosi się w zakresie ustalenia podstawy należnej dotacji dla przedszkoli niepublicznych do „ustalonych”, a więc planowanych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia.

Pojęcie "wydatków bieżących" zgodnie z wyrażonym w orzecznictwie poglądem powinno być interpretowane tak, jak termin ten jest rozumiany na gruncie ustawy o finansach publicznych.

Będą to zatem wydatki jednostki samorządu terytorialnego niebędące wydatkami majątkowymi z wyłączeniem wydatków ponoszonych na inwestycje i zakupy inwestycyjne, zakup i objęcie akcji oraz wniesienie wkładów do spółek prawa handlowego.

Dlatego , w ocenie Sądu Okręgowego , może więc budzić wątpliwości, że zapis art. 90 ust. 2b ustawy odnosi się wyraźnie do wydatków zaplanowanych w budżecie. Ponadto zwrócić należy uwagę, że ustawodawca określając podstawę obliczenia dotacji wskazał na te wydatki, które zostały ustalone w budżecie i wyodrębnione ze względu na konkretny cel. Oznacza to, że odwołano się do wydatków zaplanowanych związanych z funkcjonowaniem przedszkoli publicznych.

Dlatego, zdaniem Sądu, podstawę wyliczenia dotacji stanowi kwota wydatków zaplanowanych w budżecie gminy jako środki na utrzymanie bieżące tylko jednego funkcjonującego tam przedszkola publicznego.

Sąd zauważył także , że w swoim wyliczeniu B. D. (1) nie ujęła i nie odliczyła od przyjętej przez siebie wielkości należnej dotacji , kosztów na wyżywienie dzieci , które stanowią dochód gminy . Zwrócił także uwagę , iż korespondencji

ze stroną pozwaną liczyła dotację za pierwsze półrocze 2015 roku według stawki zaakceptowanej w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w L. czyli właśnie 483,21 zł. na jedno dziecko.

Jego zdaniem powódka przedstawiła w postępowaniu właściwe i poprawnie udokumentowane dane dotyczące dzieci niepełnosprawnych nad którymi, w ramach prowadzonego przez nią przedszkola była, w czasie objętym sporem sprawowana opieka. Jak argumentował dalej wysokość dotacji na dzieci niepełnosprawne jest określana corocznie w metryczce subwencji oświatowej, która zawiera informację o rodzaju niepełnosprawności, ilości uczniów ujętych w SIO według stanu na 30 września roku poprzedniego, wadze niepełnosprawności, a także kwocie przypisanej do danej wagi.

Zgodnie z metryczką oświatową dla gminy Ł. na rok 2015 wysokość Finansowego Standardu A podziału subwencji wynosił 5.258,6754 zł. Wskaźnik korygujący Di w tym roku dla gminy Ł. wyniósł 1,1242238833. Zatem kwota stanowiąca podstawę wyliczenia kwoty referencyjnej dla określenia wysokości dotacji dla gminy Ł. wyniosła w 2015 roku 5.911,928479 zł (5.258,6754 x 1,1242238833). Powyższą kwotę należało odnieść też do wag przyporządkowanych, konkretnym kategoriom uczniów.

W przypadku dzieci niepełnosprawnych z autyzmem waga wynosi 9,5 zatem wysokość dotacji rocznej na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 4680,28 zł (5.911,928479 x 9,5= 56.163,32 zł: 12 miesięcy)

W przypadku dzieci niepełnosprawnych bez autyzmu waga wynosi 4 zatem wysokość dotacji na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 1.970,64 zł (5.911,928479 x 4 =23.647,71zł :12 miesięcy).

W przypadku dzieci objętych wczesnym wspomaganiem rozwoju waga wynosi 0,84 zatem wysokość dotacji na dziecko niepełnosprawne z autyzmem wynosiła miesięcznie 413,84 zł (5.911,928479 x 0,84 zł: 12 miesięcy).

Powódka wskazała jedno dziecko z autyzmem, które objęte było opieką przedszkola w okresie maj-sierpień 2015 roku, czyli przez 4 miesiące. Kwota nieudzielonej powódce z tego tytułu dotacji wynosi 18.721,12 zł jako iloczyn 4 miesięcy i kwoty 4.680,28 zł. Powódka zasadnie ujęła to dziecko w swoim rozliczeniu, gdyż chłopiec uczęszczał do przedszkola we wskazanych przez nią miesiącach jako dziecko z autyzmem. Chłopiec jak wynika ze skierowań w Specjalistycznym Ośrodku Szkolno- (...) w N. S. odbywał tylko w wymiarze 8 godzin miesięcznie zajęcia ze wczesnego wspomagania, nie był objęty inną opieką.

Jako zasadne ocenił Sąd także dane powódki w odniesieniu do dziecka niepełnosprawnego bez autyzmu , przez okres pięciu miesięcy 2015r Należna dotacja zamyka się kwotą 9.853,20 zł , jako iloczyn 5 miesięcy i stawki 1.970,64 zł.

Natomiast dotacja dotyczące dziecka objętego wczesnym wspomaganiem na rzecz powódki wynosi, po sprecyzowaniu żądania w tym zakresie , 2.069,20 zł, jako iloczyn stawki 413,84 zł i jednego dziecka takiego uczęszczającego do przedszkola powódki przez 5 miesięcy tego roku.

Dalszą część motywów prawnych rozstrzygnięcia , Sąd Okręgowy poświęcił wyliczeniu należnej, opartej na przedstawionych założeniach dotacji należnej powódce za okres luty - grudzień 2015r oraz porównania jej ze świadczeniem , które z tego tytułu zostało już przez stronę pozwaną B. D. wypłacone.

Sąd I instancji wskazał , że:

- gmina przekazała na jej rzecz z tego tytułu za cały 2015 r kwotę 270.950,83 zł.

- po pomniejszeniu jej o dotację należną za styczeń, określoną przez Sąd Rejonowy w L. w prawomocnie zakończonych sprawie (...) , czyli o kwotę 25.610,13 zł, suma ta za sporny pomiędzy stronami okres od lutego do grudnia 2015r , zamknęła się wielkością 245.340,07 zł ,

- pełna wysokość dotacji za dzieci pełnosprawne w kwocie 250.785,99 zł oraz za dotacja za dzieci niepełnosprawne w kwocie 30.643,52 zł, dała sumę 281.429,51 zł.

- różnica między wypłaconą dotacją w kwocie 245.340,70 zł, a należną dotacją w kwocie 281.429,51 zł wynosi 36.088,81 zł i tą kwotę ostatecznie Sąd zasądził, uznając ją za zasadnie dochodzoną przez powódkę.

Ustawowe odsetki za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd I Instancji przyznał począwszy od 1 stycznia 2016r , dzieląc w tym zakresie stanowisko powódki.

Podniósł w tym zakresie , że dotacje tego rodzaju są świadczeniami jednorazowymi, ponieważ ich wysokość jest określona bez odwoływania się do elementu czasu. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że, zgodnie z art. 90 ust. 3c ustawy oświatowej , są one przekazywane na rachunek [niepublicznego przedszkola] , w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca, a część za grudzień w terminie do dnia 15 grudnia, gdyż jest to tylko określenie sposobu spełnienia świadczenia o charakterze jednorazowym. Skoro jej ostatnia transza miała być płatna powódce do 15 grudnia 2015 r, to zasadnie uznała ona , że pozwana pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia począwszy od 1 stycznia kolejnego roku.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 100 kpc.

Apelację od tego orzeczenia złożyła powódka i zaskarżając je w części objętej punktem II sentencji , we wniosku środka odwoławczego postulowała taką jego zmianę w następstwie której :

- powództwo zostanie uwzględnione w całości oraz
- strona pozwana będzie obciążona całością kosztów za obydwie instancje , poniesionych celowo przez skarżącą.

Apelacja została oparta na następujących zarzutach :

1. naruszenia prawa procesowego , w sposób mający dla treści zaskarżonego wyroku istotne znaczenie , a to :

art. 233 kpc w zw z art. 227 kpc , jako następstwa dokonania dowolnej a nie wszechstronnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów , którego konsekwencją było nietrafne przyjęcie , że :

- w ramach przedstawionego wyliczenia należnej dotacji , apelująca nie odjęła wydatków majątkowych i innych , które zgodnie z obowiązującymi przepisami nie mogą stanowić podstawy obliczenia dotacji mimo , że powódka dokonała takiej operacji , a samo wyliczenie należności z tego tytułu odpowiada wymogom stawianym przez przepisy prawa,

- wadliwego uznania , że w sytuacji gdy w ramach sporu przed Sądem Rejonowym w L. B. D. nie kwestionowała wysokości stawki dotacji na jedno / zdrowe / dziecko, w wymiarze 483, 21 zł , to wysokość tej kwoty może być uznana za niesporną pomiędzy stronami także w rozstrzyganej sprawie mimo , iż obecne żądanie dotyczy innego okresu 2015r , a powódka dochodzi , nie jak poprzednio zapłaty dotacji ale jej wyrównania do sumy właściwej za miesiące luty – grudzień tego roku,

2. naruszenia prawa materialnego w postaci błędnej wykładni art. 90 ust. 2 b/ ustawy o systemie oświaty [DzU z 2015 poz. 2156] , polegającej na nietrafnym uznaniu , że na potrzeby obliczenia dotacji należnej przedszkolnemu w przeliczeniu na jednego przedszkolaka, nie powinny być wliczane do jej podstawy wszystkie planowane w budżecie gminy wydatki bieżące, traktowane zbiorczo a tylko te [jak wadliwie przyjął Sąd I instancji] , które są związane z funkcjonalnie przedszkola publicznego na terenie gminy .

Wada ta , zdaniem apelującej , polegała także na tym , że Sąd I instancji niezasadnie uznał , że wymienione we wskazanych przez powódkę rozdziałach budżetu gminy wydatki bieżące nie stanowią takich , które są związane z funkcjonowaniem gminnego publicznego przedszkola mimo , że wydatki te taką więź funkcjonalną i celowościową zachowują i powinny być zaliczone do podstawy obliczenia dotacji należnej B. D. (1) za sporny okres 2015r

Odnosząc się do apelacji strona pozwana domagała się jej oddalenia, w pełni a próbując ustalenia faktyczne i ocenę prawną żądania powódki dokonana przez Sąd okręgowy.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powódki nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

Nie jest bowiem trafny żaden zarzut na których opiera się jego konstrukcja.

Rozpoczynając ich ocenę od zarzutu naruszenia art. 233 kpc [jak można domniemywać skarżące chodziło o pierwszą z jednostek redakcyjnych tej normy , skoro w jego ramach podnosi brak wszechstronności oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy] przypomnieć należy , odwołując się do utrwalonego i podzielanego przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę , stanowiska Sądu Najwyższego , wypracowanego na tle wykładni art. 233 §1 kpc , iż jego skuteczne postawienie wymaga od strony wykazania na czym , w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów polegała nieprawidłowość postępowania Sądu , w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie , w odróżnieniu od innych , szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń , nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania , czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach , wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony , przy uznaniu , iż służy on jedynie dowolnej , nie doniosłej z tego punktu widzenia polemice z oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii , wyrażające podobne stanowisko , powołane tylko przykładowo , orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005 , sygn. III CK 3/05 , obydwa powołane za zbiorem Lex/

Ponadto nie można tracić z pola widzenia również , że swobodna ocena dowodów stanowi jeden z podstawowych elementów składających się na jurysdykcyjną kompetencję Sądu , który dowody bezpośrednio przeprowadza.

Ma to m. in. i takie następstwo , że nawet w sytuacji w której z treści dowodów można , w zakresie ustaleń , wyprowadzić równie logiczne , chociaż przeciwne do przyjętych przez Sąd I instancji wnioski , to zarzut naruszenia normy art. 233 §1 kpc , pomimo to , nie zostanie uznany za usprawiedliwiony.

Dopóty , dopóki ocena przeprowadzona przez Sąd ocena mieści się w granicach wyznaczonych przez tę normę procesową i nie doznały naruszenia wskazane tam jej kryteria , Sąd Odwoławczy obowiązany jest ocenę tę , a co za tym idzie także wnioski z niej wynikające dla ustaleń faktycznych , aprobować .

To , w jaki sposób B. D. (1) motywuje ten zarzut wyklucza jego podzielenie.

Motywacja ta , w miejsce rzeczowej krytyki przeprowadzonej oceny i wynikających z niej ustaleń faktycznych , opartej na wskazanych wyżej zasadach , odniesionej do konkretach , przeprowadzonych w sprawie dowodów , ogranicza się i wyczerpuje w polemicznym przeciwstawieniu im własnej wersji zdarzeń , zdaniem skarżącej odpowiadającej rzeczywistości , przy czym negacja sposobu postępowania Sądu Okręgowego w tym zakresie wynika tylko z tego , iż wnioski jakie w zakresie oceny i ustaleń sformułował , są przeciwne do tych , które skarżąca uważa za poprawne.

Tak zbudowana argumentacja nie może być podstawą dla podzielenia stawianego zarzutu , który wobec tego nie może zostać uznany za zasadny.

Zatem już tylko na marginesie i dla kompletności wyводу należy zauważyć , że to w jaki sposób i w oparciu o jakie podstawy szczegółowego wyliczenia , apelująca określiła wysokość dochodzonego świadczenia , w tym czy ograniczyła je o wydatki majątkowe i inne , które na podstawie obowiązujących przepisów podlegały wyłączeniu z podstawy obliczenia dotacji jak np. dochody gminy z tytułu świadczeń na wyżywienie dzieci , pozostaje dla rozstrzygnięcia bez znaczenia.

Wniosek taki wynika po pierwsze stąd , że Sąd I instancji nie oparł ustaleń faktycznych , a w konsekwencji oceny prawnej roszczenia powódki na przedstawionych przez nią [korygowanych w toku postępowania] podstawach przyjętych dla tego wyliczenia .

Posłużył się , jako właściwie udokumentowanymi przez apelującą jedynie danymi dotyczącymi ilości dzieci niepełnosprawnych [z autyzmem i bez oraz wymagających wspomagania , które były objęte opieką w (...) w okresie pomiędzy lutym i grudniem 2015r

Tylko ewentualne uczynienie ze wskazywanych przez powódkę podstaw określenia wysokości dotacji którymi były m. in. wydatki opisane w podanych przez nią rozdziałach budżetu , odnoszących się do planowanych w 2015r wydatków innych jednostek organizacyjnych gminy aniżeli przedszkole publiczne podstawy faktycznej orzeczenia czyniłoby stawiany zarzut istotnym, skoro ustalenie prawidłowości określenia elementów składowych tego wyliczenia wysokości należnej dotacji bezpośrednio rzutowałoby na rozmiar należnego skarżącej świadczenia wyrównawczego dochodzonego pozwem.

Sąd I instancji w odniesieniu do wysokości należnej dotacji dla przedszkola powódki w przeliczeniu na jednego [zdrowego] przedszkolaka , uznał wyliczenie B. D. za niewłaściwe , a oparł się - uznając je za poprawne , co więcej aprobowane przez obydwie strony w tym powódkę , o czym świadczyła korespondencja z pozwaną gminą w ciągu kilku miesięcy 2015r na ustaleniu dokazanym przez Sąd Rejonowy w L. w sprawie (...). Określił on wysokość tej dotacji- mającej odpowiadać nie mniej niż 75 % planowanych wydatków bieżących w odniesieniu do jednego przedszkolaka w jedynym na terenie gminy przedszkolu publicznym,[za styczeń] roku 2015r na kwotę 483, 21 zł.

Ta stawka była punktem wyjścia dla dalszych ustaleń Sądu I instancji, prowadzących do określenia wskazanej w zaskarżonym orzeczeniu wysokości świadczenia należnego B. D. (1) i zauważyć należy , że poprawności arytmetycznej jego wyliczenia skarżąca nie podważa].

Nie ma też racji apelująca gdy podnosi drugi argument mający wspierać omawiany zarzut , sprowadzający się do tezy , iż to , że przed Sądem Rejonowym w L. nie kwestionowała ona stawki dotacji przypadającej na jednego przedszkolaka , nie podważa jej prawa do negocjowania jej wysokości w obecnie prowadzonym postępowaniu.

Co do takiego uprawnienia powódka ma oczywiście rację , tyle tylko , że kwestionowanie tej stawki w obecnym postępowaniu musi opierać się na rzeczowych argumentach , [w tym zbudowanych na wnioskach opinii biegłego odpowiedniej specjalności] których nie przedstawiła, tym nie postulując przygotowania takiego opracowania.

Samo przekonanie B. D. że kwota 483, 21 zł jest określona niepoprawnie i zbyt niska , oparte obecnie na prezentowanej przez nią interpretacji prawnej normy art. 90 ust. 2 b/ ustawy oświatowej w brzmieniu doniosłym dla rozstrzygnięcia , [tym bardziej , że ta interpretacja , o czym będzie mowa niżej nie jest usprawiedliwiona] , nie wystarcza aby podważyć poprawność ustaleń Sądu niższej instancji.

Nie można też tracić z pola widzenia tego , że jak wynika z ustaleń poczynionych w sprawie , których w tej części apelującą nie neguje , informacja Dyrektora Gminnego Zespołu (...) w L. , określająca wysokość dotacji w odniesieniu do jednego [zdrowego] przedszkolaka, w takiej placówce, którą prowadziła w 2015r powódka na kwotę 483, 21 zł pochodzi z 29 maja 2015r.

Powódka nie tylko powoływała się na treść tej informacji w sporze stron w sprawie (...), przed Sądem Rejonowym w L. , na niej opierając wyliczenie należnej jej dotacji za styczeń 2015r ale przede wszystkim podczas obecnie prowadzonego postępowania,; nie przedstawiła, ani nie dowiodła żadnych okoliczności faktycznych , które mogłyby potwierdzać , że stawka ta , w okresie czerwca - grudnia 2015r miałyby ulec zwiększeniu, decydując o tym , że również świadczenie wyrównawcze określone w zaskarżonym wyroku jest z tego powodu zaniżone.

Odeprzeć także należy argument skarżącej , że ówczesna aprobata przez nią dla tej stawki dotacji pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu w mniejszej sprawie albowiem wówczas dochodziła ona zapłaty dotacji w

warunkach jej niewypłacenia przez pozwaną gminę , a obecnie dochodzi świadczenia mającego uzupełnić to które za kolejne miesiące 2015r gmina Ł. , spełniła , chociaż w niepełnym , zdaniem skarżącej , rozmiarze.

Argument ten jest chybiony skoro u podstaw rozstrzygnięć tak przez Sąd Rejonowy w Ł. jak i obecnie przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, znalazła się ocena tego jaka wysokość dotacji za 2015r jest należna powódce jako prowadzącej niepubliczne przedszkole integracyjne. Przed Sądem Rejonowym w Ł. była ona dodatkowo połączona z weryfikacją tego, czy B. D. (1) jest podmiotem , któremu taka dotacja , co do zasady jest od gminy należną .

Ze wskazanych przyczyn , uznając zarzut procesowy oraz ściśle z nim powiązany zarzut dotyczący wadliwości ustaleń , za nietrafne , Sąd II instancji, oceniając ustalenia Sądu Okręgowego za niewadliwe i kompletne przyjmuje je za własne.

Jako niezasadny należy uznać także , postawiony przez powódkę zarzut naruszenia art. 90 ust. 2 b ustawy z dnia 7 września 1991r o systemie oświaty [DzU z 2015 poz. 2156 ze zm] , w brzmieniu doniosłym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z treści motywów tego zarzutu wynika , że apelująca polemizuje z wykładnią tej normy przedstawioną przez Sąd Okręgowy , uznając , że jej interpretacja tego przepisu, jest właściwsza i poprawna.

Zgodnie z nią , czego miał wadliwie nie dostrzec Sąd I instancji , do obliczenia dotacji należnej powódce jako prowadzącej niepubliczne przedszkole integracyjne, podstawą powinien być plan wydatków gminy jako całości , a nie tylko plan wydatków przewidzianych dla publicznego przedszkola [publicznych przedszkoli] , położonego na jej terenie.

Błąd Sądu w zakresie wykładni tej normy miał polegać, zdaniem skarżącej, także na wadliwym nie uwzględnieniu tego , że z przepisu tego wynika , iż przy ustalaniu podstawy ustalenia dotacji powinny być brane pod uwagę i do tej podstawy wliczane także wydatki planowane na wydatki wspólne dla wszystkich jednostek oświaty na terenie gminy, czyli te przeznaczone na zespoły obsługi ekonomiczno – administracyjnej, doskonalenie zawodowe i doszktałcanie nauczycieli , stołówki szkolne i przedszkolne oraz pozostałą działalność natury oświatowej .

Ta wada przełożyła się , w ocenie skarżącej, na niepoprawne ustalenie wysokości tak samej dotacji jak i stawki dotacyjnej per capita do jednego przedszkolaka , co bezpośrednio rzutowało na wysokość należnego jej świadczenia uzupełniającego [zanizonego niezasadnie w zaskarżonym wyroku.

Tak motywowany zarzut nie jest trafny.

Podzielając zapatrywanie prawne Sądu I instancji co do charakteru świadczenia z tytułu dotacji do niepublicznych przedszkoli , które sformułował oraz możliwości jego dochodzenia na drodze procesu cywilnego przed Sądem powszechnym , wskazać należy , że wbrew zapatrywaniu skarżącej , Sąd Okręgowy nie popełnił zarzucanej mu nieprawidłowości materialnej.

Wykładnia językowa przepisu art. 90 ust 2b ustawy o systemie oświaty w brzmieniu istotnym dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie , która jest wystarczającą dla właściwego odczytania jej treści, wskazuje , że dotacja do przedszkoli niepublicznych ma być pochodną ustalonych , a zatem przewidywanych w budżecie gminy na dany rok wydatków bieżących , ponoszonych w przedszkolach publicznych.

Takie sformułowanie wyklucza poprawność stanowiska powódki zaprezentowanego w apelacji , że pojęciem wydatków bieżących użytych w tym przepisie objęte są wszystkie wydatki tego rodzaju , zaplanowane w poszczególnych rozdziałach budżetu na działalność tych jednostek budżetowych w strukturze organizacyjnej gminy , które wykonują szeroko rozumiane zadania oświatowe , tym te , na które wprost skarżąca wskazuje na stronie 6 apelacji.

Gdyby tak było, treść normy byłaby inna , a w szczególności nie odwoływałaby się do pojęcia wydatków bieżących [w rozumieniu ustawy o finansach publicznych] ponoszonych w przedszkolach publicznych.

O tym, że intencją ustawodawcy było powiązanie ustalenia podstawy tej datacji właśnie z planowanymi wydatkami na tę a nie inne funkcjonujące na terenie gminy jednostki o charakterze budżetowym, chociażby wykonywały one [także] zadania o charakterze oświatowym, przekonuje dodatkowo fakt, że zdecydował się, na dwukrotne wymienienie w tej normie właśnie przedszkola publicznego.

Nie wskazując na inne placówki oświatowe i wydatki zaplanowane w budżecie na ich funkcjonowanie nimi po raz drugi wymienił je stwierdzając, iż warunkach gdy na terenie gminy nie ma przedszkola publicznego, miarodajnym dla ustalenia podstawy dotacji są [planowane] wydatki bieżące, ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie właśnie przedszkola publicznego.

W rozstrzyganej sprawie takiej potrzeby nie było albowiem na terenie gminy Ł. funkcjonowało w 2015r jedno przedszkole publiczne, tym nie mniej ta część przepisu upewnia tym bardziej w poprawności zaprezentowanej wykładni.

Wbrew rozbudowanej redakcyjnie części apelacji poświęconej realizacji omawianego zarzutu, skarżąca nie powołała, poza wyrażeniem własnego poglądu interpretującego normę art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, żadnego rzeczowego argumentu, który mógłby przemawiać za tym, że podstawę ustalenia dotacji należy ustalić odmiennie, w szczególności tak, jak chce tego B. D. przy przyjęciu wszystkich planowanych na dany rok wydatków bieżących mających finansować działalność wszystkich jednostek budżetowych w strukturze gminy, w tym tych zajmujących się w gminie szeroko rozumianymi zadaniami oświatowymi.

Nie są podstawą do uznania za poprawną interpelacji prezentowanej przez apelującą powołane przez nią [w formie wybranych fragmentów motywów] judykaty Sądu Najwyższego.

W żadnym z nich nie można znaleźć rzeczywistego potwierdzenia dla poprawności wykładni omawianego przepisu do której B. D. (1) się odwołuje.

W konkluzji oceny zarzutu materialnego stwierdzić należy, że art. 90 ust. 2 b ustawy o systemie oświaty w brzmieniu doniosłym dla rozstrzyganej sprawy, jest źródłem normatywnym, takiego ustalenia podstawy dotacji dla przedszkola niepublicznego o której decydują ustalone, czyli planowane, w budżecie gminy wydatki bieżące – według definicji tego pojęcia przyjmowanej w ustawie o finansach publicznych, nie odnoszące się do wszystkich jednostek budżetowych tej jednostki samorządu terytorialnego, chociażby realizowały one zadania o charakterze oświatowym ale wydatki tego rodzaju, związane z prowadzeniem przedszkola / przedszkoli publicznych/ prowadzonych przez gminę lub gminę sąsiednią, w przeliczeniu na jedno dziecko korzystające z tej placówki.

Wyrażając zbieżne z prezentowanym przez Sąd II instancji stanowiskiem interpretacyjnym, Sąd Okręgowy, wbrew zarzutowi materialnemu powódki, normy tej nie naruszył.

W związku z tym, oparty na takiej wykładni wskazanego wyżej przepisu, wyrok objęty kontrolą instancyjną jest prawidłowy.

Ocena ta decyduje o oddaleniu apelacji o której Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 90 ust.2b ustawy z dnia 7 września 1991 o systemie oświaty [DzU z 2015 poz. 2156 ze zm]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Hanna Nowicka de Poraj SSO / del/ Izabella Dyka